

De nummers verwijst naar het 'Liedboek, zingen en bidden in huis en kerk'

168. To-t Isrel in Egypte zat

Cursieve tekst: samenzang

Overige tekst: voorzanger/solist

- 1 To-t Isrel in Egypte zat,
Laot mien volk toch gaon;
Slim onderdrukt, neet uut te staon;
Laot mien volk toch gaon.

Refrein: Gaot haer, Mozes,
Deep' in Egypteland;
Zeg töt farao:
No laot mien volk toch gaon.

- 2 Den Heer zei Mozes, wat te doon:
Laot mien volk toch gaon;
Leid Isrels kinder der deurhen,
Laot mien volk toch gaon.

Refrein: Gaot haer, Mozes...

- 3 Het volk trok vot op zien bevel,
Laot mien volk toch gaon;
Kwam end'lijk an in Kanaän,
Laot mien volk toch gaon.

Refrein: Gaot haer, Mozes...

- 4 Laot ons neet langer slaven waen.
Laot mien volk toch gaon;
En laot ons waen in Christus vri'j.
Laot mien volk toch gaon.

Refrein: Gaot haer, Mozes...

Vertaling: Gerrie Zemmeling

216. Dit is ne morgen as ooit den aersten

- 1 Dit is ne morgen as ooit den aersten,
Fluitende geetlings meldt het in koor.
Dank veur het zingen, dank veur den morgen,
beide ontspringt der ni'j an het woord.

- 2 Dauw op de aerde, zonlecht van baoven,
vochtige gaorden, geurig as to.
Dank veur de vruchte, weiden en beume,
al wel hier kuiert, zut: het is good.

- 3 Dag van mien laeven, lecht veur mien' ogen,
lecht, dat ooit spöllen waor Eden lag.
Dank uitgelaoten iederen morgen
God veur zien' schepping: ne ni'jen dag.

Vertaling: Henk Lettink

249. Dag en nacht, Heer

Cursieve tekst: samenzang

Overige: voorzanger

Refrein:

Dag en nacht, Heer,
Eng'len waakt der aover mi'j, mien Heer.
Dag en nacht, Heer,
Eng'len waakt der aover mi'j.

- 1 't Daglecht geet in 't westen uut,
Eng'len waakt der aover mi'j, mien Heer.
Slaop, mien kind, röst ow maor uut,
Eng'len waakt der aover mi'j.

Refrein: Dag en nacht, Heer

- 2 'k Leg mi'j no te slaopen naer,
Eng'len waakt der aover mi'j, mien Heer.
Vraag den Heer: Bewaar mien'n geest,
Eng'len waakt der aover mi'j.

Refrein: Dag en nacht, Heer

- 3 Starf ik aer a-k wakker word',
Eng'len waakt der aover mi'j, mien Heer.
Vraag dan: Nem, Heer, mienen geest,
Eng'len waakt der aover mi'j.

Vertaling: Gerrie Zemmeling

281. Wi'j zeukt, Heer, hier ow angezicht

- 1 Wi'j zeukt, Heer, hier ow angezicht,
God, hol ow oog' op ons ericht:
Kyrie eleison!
- 2 At mangs den duuster'n ons verrast,
hol ons dan in oww' goodheid vast':
Kyrie eleison!
- 3 Verschien zo at den dag angeet,
I'J, zonn', dee-t ons te wachten steet:
Kyrie eleison!
- 4 I'j roopt ons met ne ni'jen naam'
uut dit genadeloos bestaon:
Kyrie eleison!
- 5 Dat elkeen', dee-t zich tot ow wendt,
den glood van oww' genade kent.
Kyrie eleison!
- 6 De zonne straolt ow van 't gezicht'
en zet ons laeven in ow lecht.
Amen. Halleluja!
- 7 I'j hebt ow waord gestand edaon':
wi'j bunt met Christus op estaon'.
Amen. Halleluja!
- 8 Hee geet ons veur, is ons veuruut.
De schepping zunk zien' bliedschap uut:
Amen. Halleluja!
- 9 Het leed, van wee-t bunt veur egaon'
zet ons vandaag' töt zingen an:
Amen. Halleluja!
- 10 Vlam op in ons en spaor ons an!
Etreust zölle wi'j wieter gaon.
Amen. Halleluja!

283. In 't geruzel van geluden

1. In 't geruzel van geluden
in 't gedelder van de tied,
zuuken wi'j het zachte suuzen
van het woord dat ons verbliejt.
2. Aoveral vandan ekommen,
enen wel waoruut wi'j drinkt,
bidden wi'j um nieje dreumen,
kiekt wi'j waor de zonne blinkt.
3. Want wi'j – laevend op de zanden -
raken in de biesterbaan,
vallend uut oew hart en handen,
was 't - as dood - te slaopen gaon.
4. Laot oew dauw van vrede dalen
in de voren van de tied.
Nemm' ons samen in de stralen
die oew warmte gul ons biedt.
5. Die ons naam veur naam wil neumen:
al zien Leefde laevenslang.
Priest zien Naam in oewwe dreumen,
allemaole, met gezang!

Ineke Haijink

Lied 287. Bi'j het lecht dat laeven dut

1. Bi'j het lecht dat laeven dut
zegge wi'j mekaar de vrae toe.
Zunne schient of raegen göt,
zegenzuukers komm' mar drin noe.
Bi'j de Heer bunt wi'jleu thuus,
kind an huus.
2. Bi'j het book van zien verbond
neume wi'j mekaar bi'j name,
uut ons harte, met de mond,
laevenswoorde: jao en amen -
as de kark' van leefde laest
is het feest!
3. Bi'j het water van de deup
kump de Rooie Zee ter spraoke;
dreuge vuute, dwars d'r deur
volge wi'j een lechtend baaken:
in de nacht van't dood'lijk uur
greuit een vuur.
4. Bi'j de taofel, met mekaar
hebbe wi'j de oogst veur ogen,-
nem en aet, drink en gedenk,
wet hoe zörgend at Gods hand is,
gef in onland ons gewis
brood en wien.
5. Bi'j het lecht dat laeven dut
zegge wi'j mekaar de vrae toe.
Lecht van Paosen schien as wat!
Zegen wee oew Leefde greui'n dut , -
lecht dat dit geheim umvat:
God is dat.

Vertaling: Ineke Haijtink

416. Gao met God en Hee zal met ow waen

- 1 Gao met God en Hee zal met ow waen.
Kort bi'j ow, op al oww' waege
met zien'n raad en troost en zegen.
Gao met God en Hee zal met ow waen.
- 2 Gao met God en Hee zal met ow waen:
bi'j gevaor, in bange tiede,
aover ow zien' vlöggels spreiden.
Gao met God en Hee zal met ow waen.
- 3 Gao met God en Hee zal met ow waen:
in zien' leefde ow bewaren,
in den dood ow laeven spaoren.
Gao met God en Hee zal met ow waen.
- 4 Gao met God en Hee zal met ow waen,
töt wi'j waer mekaar' zölt treffen,
in zien'n naam' ons goondag zeggen.
Gao met God en Hee zal met ow waen.

Vertaling: Gerrie Zemmeling

419. Wonen aoveral nargens thuus

1. Wonen aoveral nargens thuus,
aerde, mien aerde, mien moders huus.
Vallende starr'n, 'n glimp van de maon,
Mensen dee opstaot en laeven gaot,
mensen, haenig an.
2. Wonen aoveral effen thuus,
handel en wandel en huus nao huus,
priezen en bieden op wies en niet-wies,
waogen en winn'n en wieter gaon,
mensen, haenig an.
3. Wonen aoveral bie'nao thuus,
aerde, mien hemel, mien vaders huus
greuiende starren, 'n gräöl van de maon,
mensen dee dreumend een stemm' verstaot
mensen, haenig an.

Vertaling: Ineke Haijink

423. No wi'j hier votgaot

No wi'j hier votgaot vraoge wi'j God:
gao met ow lecht veur ons uut!
No wi'j hier vot gaot wens ik ow to:
gao met God!
Vaya con Dios en a tjuu!

Veur wee ons leef bunt vraoge wi'j God:
gao met ow lecht veur eur uut!
Al onze näösten wense wi'j vrae:
gao met God!
Vaya con Dios en a tjuu!

Veur alle leu dee komt op ons pad:
Vrae, alle goods veur elk huus!
Veur al wee waren onder dit dak:
gao met God!
Vaya con Dios en a tjuu!

Vertaling: Hans Hinkamp

425. Op pad met oww'n zegen

Op pad met oww'n zegen gaot wi'j onze waege
van hier, uut dit huus, waor-t oww' stemm' wordt eheurd,
in Christus verbonden, in Um uut ezonden
op weg in ne waereld dee-t wacht op Ow woord.
Um daor in genade oww' waorde as zäöde
te zaeien bes deep' in het duusterste dal,
deur leefde edreven um leu in ons laeven
oww'n zegen te brengen, dee-t opsmieten zal.

Vertaling: Henk Lettink

433. Kom bi'j ons, de welt dee wacht

- 1 Kom bi'j ons, de welt dee wacht,
Heiland, kom in onzen nacht,
lecht, dat in den nacht begönt,
God zien kind, Maria's eur kind.
- 2 Kind, dat uut oww' kaemerken
as hemelsen zonneschien
op de aerde wordt esteld,
gao oww'n weg zo as ne held.
- 3 I'j komt van den Vader haer,
naor den Vader gao i'j waer,
bunt de helle deur egaon'
en daoruut waer op estaon'.
- 4 Owwen voerzomp in den nacht
blunk met ongekende pracht.
Het geleuf laeft in dat lecht.
Daordeur geet het duuster weg.
- 5 Aer an God in 't hemelriek,
Aer den Zönn' an Um geliek,
Aer den Geest, den geet ons veur,
no en alle tiede deur.

Vertaling: Henk Lettink

542. God röp een mens' op pad te gaon

- 1 God röp een mens' op pad te gaon,
ne reize laevenslang:
'Lao achter wa-j bezit en gao
naor wa-K ow wies, dat land.'
- 2 Het volk van God was vaertig jaor
- een mensenlaeven lang -
op pad naor het belafde land,
het land van Kanaän.
- 3 Heer, gef ons mood en do ons gaon
oww'n weg deur onland hen
en laot oww'n Zönn' as laaiend vuur
ne ni'jen Mozes waen.
- 4 Aer' an den Vader en den Zönn'
en an den heil'gen Geest,
God, dén al veur den aersten mens'
belofte bunt ewest.

Vertaling: Henk Lettink

598. At alles duuster lik

At alles duuster lik, staek dan een lecht van vuur
dat nooit uut geet, vuur dat nooit uutgeet.

At alles duuster lik, staek dan een lecht van vuur
dat nooit uut geet, vuur dat nooit uutgeet.

Vertaling: Hans Hinkamp

634 U zij de glorie,

1. Ow kump de aere,
Op estaone Heer!
Wi'j hebt Ow zo hoge,
now en altied waer.
Alle menselijk lieden
heb I'j ondergaon um ons vri'j te maken,
vri'j veur een ni'j bestaon.
Ow kump de aere,
op estaone Heer!
Wi'j hebt Ow zo hoge,
now en altied waer.

2. Lecht, dat mag stralen
in den duust'ren nacht.
Owwe vrae mag dalen,
waor wi'j stried verwacht.
Laote wi'j dan laeven
in 't morgenlecht.
In Owwen gloed van liefde,
komt wi'j töt ons recht.
Ow kump de aere,
op estaone Heer!
Wi'j hebt Ow zo hoge,
now en altied waer.

Vertaling: Netty Hengeveld

654. Zing veur den Heer, stem der met in

- 1 Zing veur den Heer, stem der met in,
wi-j wilt God lof to zingen,
want Hee deed ons vanaf 't begin
geweldig mooie dinge.
Hee hef het menselijk geslacht
in 't lecht eropen en bedacht
met enkel zegeningen.
- 2 Maor wi'j, wi'j zochten 't duuster meer
as 't lecht, deur God eschappen,
en dwalen weg van onzen Heer,
as bandeloze schäöpe.
Wi'j halen dag en nacht deureen',
zetten den nacht op nummer een',
hebt zo den dag verslaopen.
- 4 Maor God hef naor ons umme'zeen!
Wi'j in den nacht verdwaalden, -
ho zol het ons vergaon, at Hee
ons zelf neet achterhalen,
wanneer neet in dee duust're welt
't lecht van Jezus was bereid,
dat as den morgen straolen.
- 6 Zing veur den Heer, stem in der met,
met ons, dee God wilt aeren:
Een ni-j begin is 't, wat ons redt
wat wi'j verkaerd ok deden.
Hee reep ons uut den nacht in 't lecht,
zet no ons leven veur ons recht.
In Christus is ons laeven!

Vertaling: Gerrie Zemmeling

659. Kondig het joechterend an

- 1 Kondig het joechterend an,
laot alle windstreken 't heuren,
do het de aerde verstaon:
God hef van ni'js ons gebaorne!

- 4 Zwarvend deur heit onland hen
hebbe wi'j water evon'ne,
spuitend as was't ne fontein,
putten eslagen as wonden.

- 5 God göf ons maer as genug,
baeken van water en laeven,
blood uut de flank' van de rots,
water en blood um het aeven;

- 6 daoruut ontsprunk ons bestaon:
wi'j bunt van ni'js waer gebaorne!
Kondig het joechterend an,
laot heel de waereld het heuren!

Vertaling: Gerrie Zemmeling

800. Wat zol ik zonder Ow ewest waen

- 1 Wat zol ik zonder Ow ewest waen,
ho zol ik zonder Ow bestaon?
Ik zol ne prooi van angst en vrees waen,
allendig deur de welt hen gaon.
Mien' leefde tasten as in 't blinde.
Ne afgrond mi'j veur ogen steet.
En waor zol ik ne treuster vinden,
dén wark'lijk wist van mien verdreet?

- 2 Ne depen nacht heel mi'j gevangen,
ne bli'jen morgen gif 't jo neet.
Ik zol vergaon van wild verlangen,
den laevens draeikolk trok mi'j naer.
Ik zol alleen' waen, van vandage
en van de toekomst ongewis.
Wel kan der aerden dizze dage
at der gin lossen hemel is?

- 3 Maor Christus gof mi'j taal en teken
en ik bun wisse van zien' stemm'.
De nacht is veur het lecht eweken,
het zinloos lot krig zin deur Um.
No word ik mens', krieg' waer mien vri'j waen,
bi'j water, waord en wien en brood,
umdat ik wett' van zien ons nao waen,
waor-t zich twee, dree bi'jnene doot.

- 4 Ne Heiland kwam der, ne bevri'jder,
ne Mensenzönn', vol leefd' en macht.
Hee wol ons deur het laeven leiden,
hef ons in vuur en vlam ezat.
Den hemel zagge wi'j to losgaon,
as was 't ons olde vaderland.
Wi'j konnen gleuven no en opstaon.
Wi'j veulen ons met God verwant.

- 5 Nog blif, in wonderbaorlijk glanzen,
den leven heiligen ons bi'j,
eraakt deur zienen döörnenkranse
en um zien trouw waen hule wi'j.
En alle leu bunt willekommen,
dee-t met ons ziene hande griept.
En in zien hart' met op enommen
töt vrucht van 't paradies zo riept.

825. De welt, dee is zo vol van Um

- 1 De welt, dee is zo vol van Um,
ons kennen geet zo wied neet.
Hee, dén Zien aer' in vunkskes lecht
breed onder ons estreuid hef.
Gin mense kreg Um ooit te zeen',
ons beeld blif toch slechts 'denk'beeld hier.
Geleuf: maor zo onwisse.
- 6 Hee, dén zo wied is en zo nao,
ho könt wi'j töt Um baeden?
In wat veur beeld, deur mensenhand
uut steen of holt esneden?
Gin denkbeeld toch, ho hoog' of deep',
kan Um bevatten, dén ons reep,
um no Umzelf te kennen.

Vertaling: Gerrie Zemmeling

885. Groot is oww' trouw, o Heer

1 Groot is oww' trouw, o Heer, mien God, mien Vader.
Der is gin spöörken van twiefel bi'j Ow.
Bun ik ontrouw, I'j blijft altied denzelfden,
dén I'j ajt waar'n; dat bewies I'j ok no.

Refrein:

Groot is oww' trouw, o Heer, groot is oww' trouw, o Heer,
iederan morgen laot I'j 't mi'j waer zeen.
Al wat ik broeke, heb I'j egovven.
Groot is oww' trouw, o Heer, dee-J mi'j laot zeen.

2 I'j gefit ons vrae en vergefit ons 't verkaerde,
bunt ons as naober, gefit kracht en I'j leidt;
kracht veur vandage, ne hoppe veur morgen,
I'j gefit het laeven töt in eeuwigheid.

Refrein:

Groot is oww' trouw, o Heer, groot is oww' trouw, o Heer,
iederan morgen laot I'j 't mi'j waer zeen.
Al wat ik broeke, heb I'j egovven.
Groot is oww' trouw, o Heer, dee-J mi'j laot zeen.

Vertaling: Henk Lettink

887. Waes still' en wet: Ik bun oww'n God

1. Waes still' en wet: Ik bun oww'n God.
Waes still' en wet: Ik bun oww'n God.
Waes still' en wet: Ik bun oww'n God.

2. Ik bun het, dén ow helen zal.
Ik bun het, dén ow helen zal.
Ik bun het, dén ow helen zal.

3. Op Ow vertrouw ik, leven Heer.
Op Ow vertrouw ik, leven Heer.
Op Ow vertrouw ik, leven Heer.

Vertaling: Henk Lettink

910. Mangs zut op ens het lecht waer

- 1 Mangs zut op ens het lecht waer,
den christen, at hee zunk:
den Heer is 't, dén met vlöggels
van leefde um umvenk.
Löp alles ons ok teggen,
Hee zal toch goods ons doon.
Hee göf nao al dén raegen
een mild en lecht seizoen.
- 2 Goddank, wi'j mögt gedenken
't geheim van onzen Heer,
het heil dat Hee wil schenken,
dat ni'j is altied waer.
Zo vri'j van onze zorgen zegt wi'j den dag goondag,
bunt bange neet veur morgen,
wat dén ok brengen mag.
- 3 Hee dén in ziene leefde
de blomen göf eur kleet,
zal ok zien' leu zo kleden,
Hee kent ons leef en leed.
Gin schepsel wordt vergaeten,
Hee höldt het al in stand,
dén voggels göf te aeten,
Hee voert ons uut zien' hand.
- 4 Al zal gin wienstok dragen,
gin viegeboom zien' vrucht,
al lig het land te klagen,
onder ne läöge locht,
God höldt zien' hand neet dichte,
zien lof krig stemm' in mi'j.
Tot Um mag ik mi'j richten:
Ik bun alleen' maor bli'j.

Vertaling: Henk Lettink

981. Zolang' der leu bunt op de aerde

- 1 Zolang' der leu bunt op de aerde,
zolang' de aerde vruchten gif,
zolang' bun I'j jo onzen Vader,
Ow danke wi'j veur al wat laeft.
- 2 Zolang' de leu mekaar' wilt spraeken,
zolang' wi'j veur mekaar' bestaot,
zolang' zöl I'j ons neet ontbraeken,
Ow danke wi'j in Jezus' naam.
- 3 Deur Ow hebt voggels zat te aeten,
vol pracht de blomen op het veld,
bi'j Ow zuuk ik mien onderkommen,
jao, al mien' dage bunt eteld.
- 4 I'j bunt ons lecht, ons eeuwig laeven,
I'j redt de welt zelf van den dood.
I'j hebt oww'n Zönne ons egovven,
zien lichaam is het laevend brood.
- 5 Daorumm' mot alles Ow anbidden,
Ow leefde hef dit all' ebracht,
Vader, I'jzelf, bunt in ons midden,
O Heer, wi'j bunt van ow geslacht.

Vertaling: Gerrie Zemmeling

1010. O kom toch met ow vrae, Heer,

1. O kom toch met ow vrae, Heer,
wi'j laeft in haat en nied.
Al praot wi'j aover 'recht doon',
verspölt wi'j dat altied.
Op aerde wint het onrecht,
de löggen is de baas,
mek al 't zuuvre ón-echt.
Brenge, Heer, het al terecht!
2. O kom toch met ow vrae, Heer,
het duurt ons ál te lang.
D'r wordt zo völl' eleden,
de mensen bunt zo bang'.
Wat kump, dat lik zo duuster,
niks, wat wi'j nog vertrouwt.
O, Jezus Christus, luuster:
dat wi'j toch op Ow bouwt.
3. O kom toch met ow vrae, Heer,
I'jzelf bunt toch de vrae.
Veur ons hebt I'j eleden,
veur ons wol I'j d'r waen.
Ow mens, den mos gaon laeven,
veurbi'j dee angst en pien':
Mekare op gaon richten,
daor samen vrae in zien.
4. O kom toch met ow vrae, Heer,
dat wi'j den drift verlaot.
Verklaor no owwe Leefde,
dee minder'n zal ons kwaod.
Leer ons het goeie spraeken
en nem ons bi'j de hand:
dat wi'j met vrae zölt laeven,
zichtbaor, in ieders land.

At ieder'n weg hier doodlöp

melodie Ik wil mij gaan vertroosten (562) .

1. At ieder'n weg hier doodlöp, gin bret mi'j wieter wis,
a-k in 't duuster taste, in angst en in gemis:
een pad bezaeid met keien, een land in dikken mist,
kan ik dan nog geleuven, dat der een hemel is?
2. In 't diepste, dichtste duuster kiekt mi'j Ow ogen an.
Zie zegt: 'Wat i'j ok metmaakt, Ik wet der alles van.
In alles wa-j deurlaeft now, bun Ik ow veur egaon.
Ik laot ow nooit allene, zal altied naost ow staon.
3. En op een mooien morgen, dan rolt de stene weg:
gin angst meer en gin piene, bloos helder morgenlecht.
Dan roep Ik ow bi'j name en nem ow bi'j de hand,
wij kuiert met mekare, deur 't lieflijk veurjaorsland.'

Tekst Netty Hengeveld

Zo as een arm, zo treustend um mi'j hen

mel. Gez. 487 LvK De Heer heeft mij gezien en onverwacht

1. Zo as een arm, zo treustend um mi'j hen,
zo zachte lig Ow liefde um mien laeven.
Bun ik mangs muu en moederziel alleen,
op smalle paede en langs stikke waege
en is mien hart' keihard geliek een steen,
striek I'j mi'j zacht, Ow vingers bunt een zaegen.
2. Zo as een arm, een uut estokken hand, z
o as het lecht, dat spölt tussen de beume,
zo as een bujje baoven dörstig land,
zo bun I'j vake al bi'j mi'j ekommen,
as ik deur nacht en ontied aovermand,
niks anders zag dan doden in mien' dreume.
3. Zo as een arm, zo vrend'lijk en zo zacht,
heb I'j Ow liefde um mi'j hen eslagen.
Altied at ik gin morgen maer verwacht,
vraag I'j vandaag het nog met Ow te waogen.
Mien God, al mot ik deur den langsten nacht,
I'j zölt mi'j slaopend in Oww' arme dragen.

Hertaling: Netty Hengeveld

Waor a-j woont op dizze aerde

kan ezongen worden op de melodie van 'Welke vriend is onze Jezus'.

1. Waor a-j woont op dizze aerde
tussen bloemen of beton,
elken dag is der ni'j laeven,
elken dag een ni'je zonn'.
Elken dag een ni'je kans ok
um vanni'js op pad te gaon
en te zuken naor 't wonder
van den Heer in ons bestaon.
2. Waor a-j woont op dizze aerde,
tussen bloemen of beton,
mangs met twiefel, mangs met hoppe,
elken dag is der een zonn'.
Elken dag een ni'je kans ok
't woord van Christus te verstaon.
In de ogen van den ander,
zie-w: Hie is met ons begaon.
3. Waor a-j woont op dizze aerde,
tussen bloemen of beton,
tussen haat of tussen liefde,
elken dag is der een zonn'.
Elken dag een ni'je kans
ok samen waer op weg te gaon.
Samen warken in zien' liefde:
Hie, de grond van ons bestaon.

Vertaling: Netty Hengeveld

Ik zuuk ow

kan ezongen worden op de melodie van gezang 488b LvK.

1. Ik zuuk Ow, wil het met Ow waogen,
want altied anders dan edacht
heb I'j Ow aover mi'j ebaogen
zoas een moeder in de nacht.
2. Mien wil, mien weg, mien' weurde waegen.
Ik dörf nog niet, de nacht is dicht'.
Zo bun ik met mi'jzelf verlaegen.
Op d' eeuwigheid heb ik gin zicht.
3. In grote vraogen en in klagen
mot ik deur diepe stiltes haer.
Gao-J dan met mi'j, wil I'j mi'j dragen?
Maak I'j in mi'j een ummekeer?
4. Ik wil mi'j blind op Ow verlaoten,
op wa-J mien ziel zacht' hebt ezegd.
A-k in 't duuster met Ow praote
heur I'j mi'j an, bun I'j mien lecht.
5. Zo vaak' is aover Ow elaogen,
zo anders aover Ow edacht.
I'j kent ons, I'j die heel bewaogen
ok met ons liept en met ons lacht.
6. Ik zuuk Ow, wil het met Ow waogen,
want altied anders dan edacht,
heb I'j Ow aover mi'j ebaogen
zo as een moeder in de nacht.

Hertaling: Netty Hengeveld.

* In dit lied wördt een vrouwelijk beeld van God gebruikt, vandaor da-w zegt 'I'j die heel bewaogen ok met ons liept en lacht.

Ezegend bunt de luu die laeft

te zingen op de melodie van lied 969

1. Ezegend bunt de luu die laeft
op d'aosem van de wind.
Die in eur waord en wark verwaeft,
wat zie in dreume vindt.
2. Ezegend is 't waord, dat geet
as bode van 't lecht.
Dat oplöcht waor verdriet besteet
en opkump veur het recht.
3. Ezegend hande die zacht' heelt
en diepe glippen hecht.
Die in eur goeigheid uutbeeldt,
wat uut eur harten sprekt.
4. Ezegend is 't laevensspoor,
dat naor de toekomst wis.
Waor-t mensen liefhebt, daor is 't klaor,
dat God dicht' bi'j ons is.

Vertaling: Netty Hengeveld.

Kom in mien klein bestaon

Jan van Opbergen; melodie: gezang 416 LvdK (= Gelukkig is het land)

1. Kom in mien klein bestaon,
gao niet mien deur veurbi'j.
Breng lech en warmte an,
maak mi'j van doodsangst vri'j.
Verwarm mi'j binnenin,
mien geest dee niet meer bleuit.
Gef mi'j weer nieje zin,
waordeur mijn ziel weer greuit.

2. Kom in mien kleinen dreum,
maak zo mien einder wied,
dat ik niet langer kleum,
niet meer verpruts mien tied.
Da'k in de smiezen krieg
wat 'n-ánder neudig hef.
Niet denk an mien gerief.
Gef mi'j noe toch dat lef.

3. Kom in mien klein geleuf,
maak nej mien fantasie.
Oew toekomst in mien heufd,
en steeds oew weg weer zee,
zodat ik wieter laef
veur vrae die greuien mag
en mi'j uut handen gef
um oewen niejen dag.

Vertaling: Ineke Haijink

